

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De ministerio octo Pr[a]ebendarum sacerdotalium 130

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

sustentare, diutiùsque suam præbendam prædam expectare possent. Quantumuis verò plurimæ hoc pacto scholæ exortæ sint, constat tamē, quàm egregia, si Diis placet, doctrina in illis vigerit. Miseri enim adolentes magis in non intellectis Cantionibus Ecclesiasticis, ad oblationes Parochiis augendas, inaniter fatigati sunt, quàm solida doctrina imbuti.

Iam quoniam aduersarij, eorūque Sectatores, nemini præbendas conferunt, nisi ad ea se voto adstringat, quæ nunc (gratia Domino) impia, & cū voluntate Dei pugnantia agnoscuntur, neque liberum iudicium, aut sanas doctrinas in Scholis suis tolerant, aufugiunt ab eorum Scholis tam Ludimagistri, quàm Scholastici, qui magis pia, honesta, & liberalia ingenia habent. Vbi vero Dominus dat, vt saltem tolerabilia pro idoneorū Ludimagistrorum sustentatione stipendia haberi possint, ac comoda docendi ratio instituitur, ibi etiamnum decem Scholas inuenire est, vbi antea ne vna quidem erat: vel decuplo maiorem Scholasticorum numerum in vna Schola, quam antea fuerit. Id quod in multis ciuitatibus & pagis demonstrari potest. Quapropter cū omne Scholarum decrementum apud aduersarios, eorūque Sectatores reperiatur: Contra, omne earundem incrementum apud eos, quibus se in religionis causa opponunt, debebant causas, propter quas Scholæ apud eos decrescunt, inuestigare, inuentas verò è medio tollere, & amouere. Quæ causæ reuera nullæ alię sunt, quam quod veræ ac salutari doctrinæ non dant locum, deinde non solum in scholas tam parum impendunt, verumetiam antiquas fundationes ac dona illis subtrahunt, denique homines ad impiam tum vitam, tum ministeria obstringunt.

De Ministerio octo Præbendarum Sacerdotalium.

CAP. CXXX.

TA VÒ, tradit Liber, ministerium octo Præbendarum in Sacerdotalium ita institui posse, vt duo religione & doctrinâ præsentis viri constituerentur, qui in primo & summo Collegio Sacris Concionibus plebi quotidie exhibendis vacarent, & Choro non alligarentur: duo qui Officium Sacræ Missæ in diebus Dominicis, aliisque festis celebrarent: duo qui in Scholis profiterentur: & duo qui essent Syndici Capituli.

Et hanc ordinationem reprehendunt Aduersarij, scribentes eam non modo foundationi Metropolitanæ Collegij, & antiquæ consuetudini, verumetiam sacris canonibus contrauenire. Verum id non probant. Præterea scribunt. Quod si omninò necessarium videatur, vt prædicationis officium ab Episcopo ad Presbyteros Canonicos transferatur, magis conueniet, vt singuli Canonici hebdomadatim suo quisque

ordine prædicent, simulque officium Missæ celebrent, quo equaliter omnes Choro atque diuinis adstringantur.

Resp. Primum in fundatio Metropolitanæ Collegij Colonienfis, fundata in verbo Dei, & Canonibus sacris, requirit, vt omnes Clerici in eo, & ad hunc finem ministrèt, vt populus Christi partim in ciuitate, partim ruri in Ecclesiis Metropolitanæ Ecclesiæ coniunctis & concreditis, in Christiana doctrina ædificetur, idque per maximè idoneos homines, qui ad hoc inueniri possunt, optima item ratione ac forma quæ excogitari queat: quæ semper per Archiepiscopum imprimis moderari debet. Iam Presbyterale ministerium ad prædicandum & docendum peculiariter est à Spiritu S. institutum, vt iam antea demonstratum est. Neque requirit Liber, vt prædicandi munus ab iis, qui spirituali Episcopi officio immediatè funguntur, remoueatur, sed potius vt denuò rectè illis imponatur.

De nostra vocatione ac ministerio, & similibus Episcoporum, supra dictum est. Summum quidem Episcopale munus Ecclesiæ, hoc est, suprema cura & inspectio, humeris nostris incumbit: sed simul etiam Electoralis vocatio & officium. Quod, prout & Ecclesiarum, & ditionum, quibus præfecti sumus, res hoc tempore comparatæ sunt, cum voluntate Dei deferere, & ad prædicandi munus, ad quod à Domino vocati, & donati non sumus, nos applicare non possumus.

Ex his vnicuique Christiano obuium est videre, Librum, dum duos Canonicos Presbyteros ad prædicandi ministerium ordinat, nihil quod fundationi Metropolitanæ Collegij Colonienfis, vel canonibus contrarietur, ordinare. Eadem ratio est eius, quod constituit vt duo Officio Sacræ Missæ, ac duo Theologicæ Lectioni præsentent.

In eo verò quod ordinat, vt duo constituantur, qui Collegio & Capitulo consilio adsint, negotiæque eius temporalia expediant, & sint quasi eius Syndici, non nihil quidem à vero Presbyterali ministerio declinauit, ad munus Diaconorum & Subdiaconorum, vel potius Oeconomorum. Quamuis Liber non postulet, vt tales ad istud ministerium applicentur, qui idonei sunt ad verum Presbyterale munus obeundum. De Præbendis loquitur, quarum nulla nunc verò Presbyterali ministerio dicata & destinata est. Si verò iuxta nostram ordinationem sex istæ Præbendæ, ad verum Presbyterale ministerium, reliquæ item duæ, ad utile & reale ministerium Ecclesiæ redirent, nihil haberent Aduersarij, quod de hac nostra ordinatione iure conquirentur.

Choro quoque adstrictos volunt Aduersarij Presbyteros, quod tamen in Concilio Romano Excommunicationis pœna damnatum est, In sancta, dist. 92.

De peculiaribus Officiis Collegiorum.